

da han har staaet paa Aarets Statteligning, berettiget til at optræde Stat for hele Aaret, for saa vidt, som han da har opholdt sig i Kommunen i en Del af det sidste Halvaar, medens Kjøbenhavns Kommune er berettiget til at sætte ham i Stat fra den 1ste i den Maaned, der følger efter Tilflytningen. Der kommer man da i uløselig Strid med den Lovbestemmelse, at ingen kan komme til at svare Stat to Steder paa een Gang af samme Indtægt. Jeg vil derfor meget tilraade, at man gør sig fuldstændig klart, hvad det er, der vil ske, naar vi vedtage de 5 første Paragraffer af dette Lovforslag. Det er ubestrideligt, at man staffer Staden Kjøbenhavn en meget betydelig Indtægt, som den nu ikke har, men usjægtig i samme Grad formindsker man de omkring Kjøbenhavn liggende Kommuner's Indtægter. Men er dette retfærdigt? Jeg erkender, at saaledes som vor Skattelovgivning er for Tiden, ser der Staden Kjøbenhavn nogen Uret, og det har jeg altid erkendt, men jeg erkender ikke, at man skal vende Sagen saa fuldstændig om, som de 5 første Paragraffer gøre det, saaledes at man giver Kjøbenhavn det hele Beløb, som Forslaget omhandler, og helt og holdent gør Uret mod de Kommuner, der ligge omkring Kjøbenhavn, og i det hele taget de Kommuner, hvor Folk, der drive Næring i Kjøbenhavn, kunne ønske at tage Ophold. At det skulde være retfærdigt saa fuldstændigt at vende Forholdet om, kan jeg ikke erkende, og derfor vil jeg haabe, at det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, vil betænke sig ret vel, inden det siger ja til det første Afsnit af Lovforslaget. S. øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Hammerich) deri, at hvis man i det hele taget vedtager de Bestemmelser — det er jo muligt, at de Interesser, som Staden Kjøbenhavn forstaar at gøre gældende, saavel i dette som i det andet Ting, og over for den høje Regering, ere saa mægtige, det erkender jeg, at det gerne kan være, at Kjøbenhavn er stærk nok til at føre Sagen igennem — saa ser jeg slet ikke nogen Grund til, at Undtagelsesbestemmelserne i § 5 skulde blive staaende. Skulle alle de andre Kommuner i Landet være pligtige til at renoncere paa deres hidtilværende Ret i et Stattefordelingsforhold over for Kjøbenhavn, ser jeg ikke, hvorfor Frederiksberg ikke ogsaa skal gøre det. Jeg er for øvrigt enig med den højtærede Minister i, at det eneste naturlige, ogsaa af andre Grunde, vilde være, at de to Kommuner bleve til een. Jeg ser ogsaa, at der kunde være ganske andre og ret vægtige Grunde, der talte for, at den store By Frederiksberg ud-

løstes af sit Forhold til Landkommunalloven og henførtes under Staden Kjøbenhavn. Det er jo ret unaturligt, at en saa stor By som Frederiksberg skal staa i Kjøbenhavns Amtsraadsreds ganske paa samme Maade, som en lille Landkommune med 3—400 Beboere. Jeg har intet at indvende imod, at dette Lovforslag fremmes, og jeg vil ikke forsøge paa at lægge Hindringer i Vejen for det paa nogen Maade, naar man kun, som sagt, vil søge noget mere, end her er foreslaaet, at stifte Sol og Vind lige mellem Staden Kjøbenhavn og Landets øvrige Kommuner. Hvad det sidste Afsnit, det Afsnit, der er taget ud af den tidligere kommunale Stattelov, angaar; ser jeg ikke, at der er stort at indvende imod det. Det er tilnærmelsesvis Ord til andet, hvad vi have vedtaget tidligere et Par Gange her, og jeg ser ikke andet, end at det i alt Fald vil være et Fremfærdigt, hvis man enes om at ophøje disse Bestemmelser til Lov.

H. Bojsen: Man finder, det vist meget naturligt, at det ærede Medlem, som nu satte sig, værger for Kjøbenhavns Nabokommuner, og vi have jo erfaret saa ofte fra tidligere Udvalg, at han fører dette Forsvar med stor Energi. Men det forekommer mig dog ogsaa, at det kan overdrives noget, og navnlig har det ærede Medlem aabenbart ikke Ret, naar han nu mener, at det Forslag, som nu er fremme, skulde være særlig mere ugunstigt over for Gentofte Kommune end de tidligere Forslag om Indførelse af mellemkommunale Bestatningsregler. Thi saa længe der er Tale om de mellemkommunale Regler, hvad enten man gaar til Næringkommunens Skatteret eller Opholdskommunens Skatteret, saa vil det i begge Tilfælde medføre en Deling af Skatten, saaledes at Gentofte Kommune ikke kan faa sin hele Stat. Men efter dette Forslag er der fuld Afgang for Gentofte Kommune til at ligne sine Statteborgere saa meget, som den ønsker; de blive kun satte i Stat særskilt til den anden Kommune desforuden. Saa kan det ærede Medlem dertil sige: Ja, saa rejse de. Det er et andet Spørgsmaal, men fra Stattelovens Synspunkt er det jo øjenhjnligt, at dette er mere indbefommende over for Gentofte Kommune end de tidligere Forslag. — Jeg var meget tilfreds med, at den højtærede Indenrigsminister ikke rejste nogen principiel Indvending mod den Henstilling; jeg har tilladt mig at fremkomme med med Henjyn til at træffe Bestemmelser om Hartkornsstaten paa Landet ogsaa i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister kom med en Del praktiske Indvendinger, og at saadanne ere til Stede, er der ingen, der er villigere til